

OBRA DEL MES/9

CASA FISAC

MIGUEL FISAC

ARQUITECTE

“En la costa de los Pinos realicé varias viviendas unifamiliares. Todas ellas con estructura de muros de piedra de marés, como paredes de carga, blanqueados con cal y cubierta plana”.

Així recordava Miguel Fisac el conjunt de cases que projectà a la urbanització Costa de los Pinos en el terme municipal de Son Servera als anys 60. Es tracta d'una actuació que s'allunya del prototip d'arquitectura per al turisme massiu pròpia d'aquella dècada i, en la seva ordenació, Fisac incorporà els elements naturals de l'emplaçament, adaptant-se a la topografia i respectant l'arbrat.

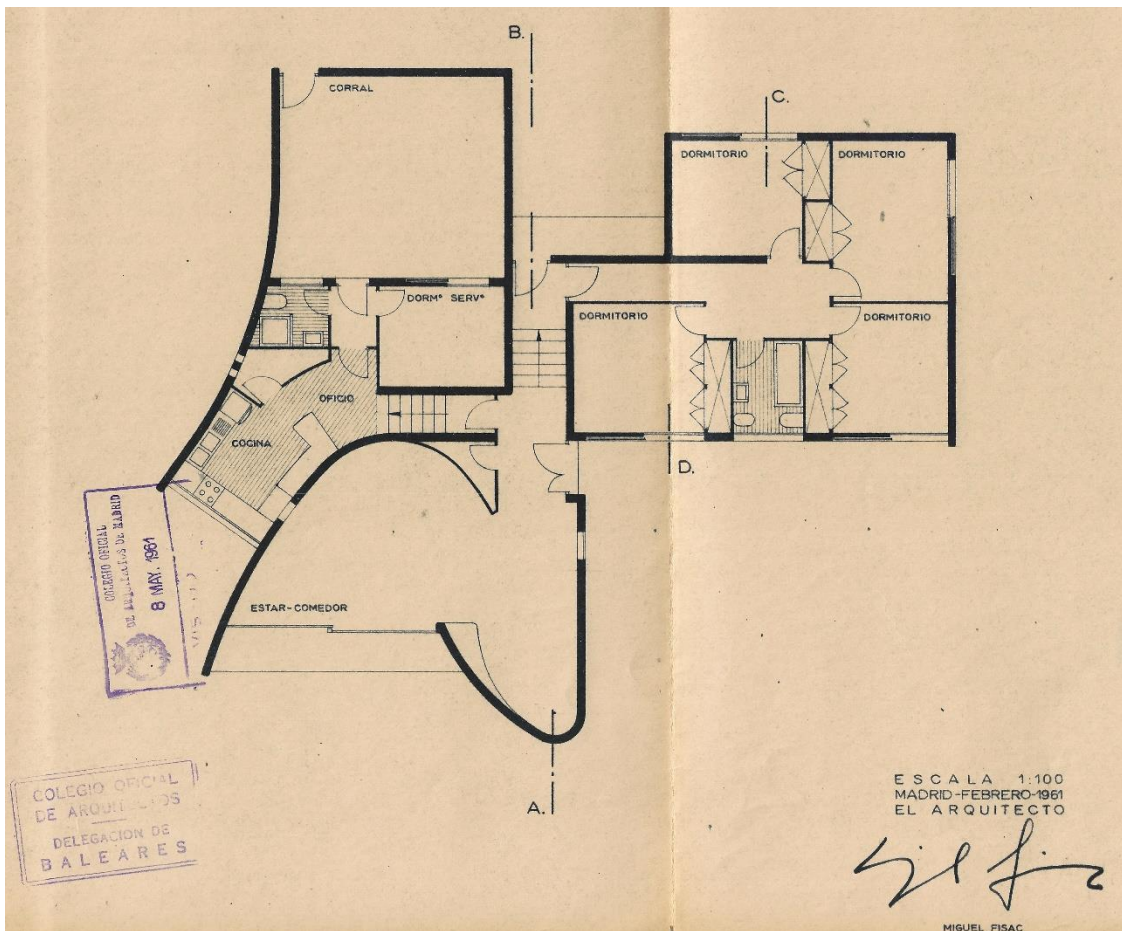
Com assenyala Jaime Ferrer al seu article *La arquitectura como construcción del paisaje*, on analitza aquesta obra de Miguel Fisac, “este conjunto de casas unifamiliares destinadas a familias acomodadas en su periplo estival constituye un sugerente campo de experimentación para el arquitecto. Las casas unifamiliares construidas en la costa mallorquina comprendían la disciplina formal, la técnica y las limitaciones rigurosas de las topografías y los climas, en una construcción compuesta por acentos líricos y referencias cultas”.

En totes elles Fisac minimitza l'impacte que produeix la construcció dels nous habitatges amb volums de gran senzillesa i geometries rotundes. Es conviu amb l'arbrat existent, les zones d'enjardinament s'omplen d'espècies autòctones, es cerca la vista cap al mar i es situa la casa de tal manera que es garanteixi la privacitat tan des del mar com des del carrer.

El programa de la casa, que es repeteix sense gaires variacions a la resta d'habitatges, compta amb una zona de rebedor, estar-cuina, zona de dormitoris amb bany i zona de servei amb cuina, rebost, dormitori de servei, lavabo i un petit pati per al servei de bugaderia. La composició de les diferents zones es fa atenent principalment a les característiques de vistes i orientació. Per això, la zona de dormitoris queda en un segon pla respecte a la zona d'estar-menjador que, amb una gran vidriera, s'obre al mar. El canvi de nivell que separa les zones de dia i de nit, permeté que l'adaptació al terreny fos òptima i els moviments de terres els mínims, el mur en corba remarca la importància de la zona d'estar, a la vegada que insinua l'accés a la casa.

Tot projectat amb una arquitectura que combina els plantejaments moderns amb la tradició constructiva i l'adaptació a l'entorn, cosa que d'altra banda, és una constant a l'obra de Fisac i coincideix amb els interessos de la millor arquitectura europea del seu moment històric.

COL·LEGI OFICIAL D'ARQUITECTES ILLES
BALEARS
SEU CENTRAL · PALMA

FITXA DESCRIPTIVA

FITXA DESCRIPTIVA

CODI: 32898

NIVELL DE DESCRIPCIÓ: Unitat documental composta

TÍTOL: Casa Fisac

DATA: 1962

DADES FÍSiques: Còpia projecte en paper

Memòria, plec de condicions i pressupost

Plànols: Situació E:1/5000; Planta E:1/100;

Alçats i Seccions E:1/100; Planta de

replanteig, de Sanejament i cobertes

E:1/100; Estructura E:1/50

ÀREA DE CONTEXT

Miguel Fisac (1913 Daimiel, Ciudad Real-2005 Madrid). Arquitecte per l'Escola de Madrid al 1942. Després d'unes primeres obres caracteritzades per l'estilització dels estils clàssics, i molt influït per l'arquitectura escandinava rebé l'encàrrec del Consejo Superior de Investigaciones Científicas per ordenar la zona sud de la Colina de Los Chopos a Madrid, suposà la transició des d'un sobri classicisme cap a l'organicisme nòrdic. A finals dels anys seixanta depura encara més la seva arquitectura i centra la seva atenció en les possibilitats dels nous materials, especialment el formigó pretensat i postensat, assajant originals sistemes de prefabricació i les seves característiques “vigas-hueso”. Són d'aquesta etapa el Centro de Estudios Hidrográficos (Madrid 1960) el Convent, teologat i església per als dominics a Alcobendas (1955-1960) i la parròquia de Santa Ana (Moratalaz, Madrid). Altres obres remarcables són l'església de la Coronación (Vitòria 1958), els Laboratoris Jorba (Madrid 1965-1967) i l'Edifici IBM (Madrid 1967).

Contemporani d'Alejandro de la Sota i de Coderch, també amb obra a Mallorca, el conjunt de la seva feina forma part del millor patrimoni arquitectònic de l'Espanya de postguerra. Potser les seves pròpies paraules siguin les que millor expliquin els seus interessos a l'hora de projectar:

«Para cualquier tipo de encargo (...) se debe estudiar el proyecto (...) para determinar cuáles son los espacios y las superficies que buscamos, y así poder establecer un organigrama completo. Este primer punto responde al ¿Para qué? (...) Después hay que resolver el ¿Dónde? Ver dónde se ubicará la construcción, qué es lo que tiene a su lado: clima, geografía, gentes y, en general, todo lo relacionado con el emplazamiento. Resuelto esto (...), hemos de pasar a pensar en el ¿Cómo? ¿Cómo se hace?, ¿Cómo podría realizarse arquitectónicamente este proyecto, tanto estructural como formalmente? Por último, la cuarta fase, que encierra un cierto toque poético: el No sé qué, enfocado a transformar las ideas anteriores en arquitectura, una visión de la relación y de la proporción que convierta lo que hasta este momento es una construcción técnicamente correcta en una obra de arte.»

AREA DE CONTINGUT I ESTRUCTURA

ABAST I CONTINGUT

LOCALITZACIÓ DE L'ORIGINAL

Arxiu de visat del COAIB

PROCEDÈNCIA

Arxiu de visat generat pel COAIB